

Strasbourg, 19.5.2015
COM(2015) 216 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Propunere de acord interinstituțional privind o mai bună legiferare

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL

Propunere de acord interinstituțional privind o mai bună legiferare

PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI
COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 295,

întrucât:

- (1) În exercitarea competențelor lor și în conformitate cu procedurile stabilite în tratate, Parlamentul European, Consiliul și Comisia (denumite în continuare „cele trei instituții”) reamintesc importanța pe care o acordă „metodei comunitare”, transparenței procesului legislativ, legitimității democratice, subsidiarității, proporționalității și securității juridice, precum și caracterului simplu, clar și consecvent al redactării textelor legislative.
- (2) Cele trei instituții recunosc faptul că au o responsabilitate comună de a legifera mai bine și de a se asigura că legislația Uniunii se concentrează pe domenii în care valoarea sa adăugată este cea mai importantă, are cel mai înalt nivel posibil de eficiență și de eficacitate în atingerea obiectivelor urmărite de politica comună, precum și de simplitate și de claritate, implică sarcini cât mai scăzute pentru părțile interesate și este menită să faciliteze transpunerea și aplicarea sa efectivă și să consolideze competitivitatea și sustenabilitatea economiei Uniunii.
- (3) Cele trei instituții reamintesc rolul și responsabilitățile parlamentelor naționale, astfel cum sunt prevăzute în tratate, în Protocolul privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și în Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (4) Cele trei instituții consideră că utilizarea consultărilor părților interesate, a evaluărilor ex-post ale legislației în vigoare și a evaluărilor impactului noilor inițiative va contribui la atingerea obiectivului privind o mai bună legiferare.
- (5) Cele trei instituții reamintesc obligația Uniunii de a legifera doar în acele domenii și în măsura în care este necesar, în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.
- (6) Cele trei instituții declară că obiectivele de simplificare a legislației Uniunii și de reducere a sarcinii de reglementare ar trebui să fie urmărite fără a se aduce atingere realizării obiectivelor de politică ale Uniunii, astfel cum se prevede în tratate, sau garantării integrității pieței unice.
- (7) Prezentul acord completează următoarele acorduri și declarații cu privire la o mai bună legiferare, față de care cele trei instituții își mențin pe deplin angajamentele:

- Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 - Metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative¹;
 - Acordul interinstituțional din 22 decembrie 1998 privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare²;
 - Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative³;
 - Declarația comună din 13 iunie 2007 privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie⁴;
 - Declarația politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative⁵,
- (8) Prezentul acord reflectă competențele respective ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, precum și echilibrul dintre aceste competențe, astfel cum se prevede în tratate. Acesta nu aduce atingere Acordului-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană⁶.

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

I. Angajamente și obiective comune

1. Parlamentul European, Consiliul și Comisia (cele trei instituții) convin să continue ameliorarea calității legiferării printr-o serie de inițiative și proceduri definite în prezentul acord interinstituțional.

II. Programare și planificare

2. Cele trei instituții convin să consolideze programarea anuală și multianuală a Uniunii în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prin care i se conferă Comisiei competența de a adopta inițiative de programare anuală și multianuală.
3. Comisia va face schimb de opinii cu Parlamentul European și cu Consiliul înainte de adoptarea programului său anual de lucru, pe baza unei contribuții scrise din partea președintelui Comisiei în care se prezintă principalele elemente care stau la baza elaborării programului de lucru al Comisiei. Pentru a facilita planificarea pe

¹ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

² JO C 73, 17.3.1999, p. 1.

³ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

⁴ JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

⁵ JO C 369, 17.12.2011, p.15.

⁶ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

termen mai lung, cele trei instituții vor face schimb de opinii privind prioritățile multianuale pe baza orientărilor politice ale președintelui Comisiei.

4. Comisia va acorda o atenție deosebită solicitărilor formulate de Parlamentul European sau de Consiliu atunci când va prezenta propuneri legislative. În cazul în care nu prezintă propuneri, Comisia comunică motivele sale instituției vizate.
5. Pe baza programului de lucru al Comisiei, cele trei instituții vor conveni anual o listă de propuneri care vor face obiectul unui tratament prioritar în cadrul procesului legislativ. Această listă va include propuneri de actualizare sau de simplificare a legislației în vigoare și de reducere a sarcinii de reglementare, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.
6. Comisia va furniza detalii adecvate cu privire la fiecare punct din programul său de lucru, precum și actualizări periodice privind planificarea pe tot parcursul anului. Comisia va prezenta în mod periodic rapoarte Conferinței președinților și Consiliului Afaceri Generale cu privire la punerea în aplicare a programului de lucru al Comisiei pentru anul în cauză.

III. Utilizarea instrumentelor pentru o mai bună reglementare

Evaluarea impactului

7. Cele trei instituții sunt de acord în privința faptului că evaluările impactului contribuie în mod pozitiv la îmbunătățirea calității legislației Uniunii. Acestea consideră că evaluările impactului ar trebui să analizeze existența, amploarea și consecințele problemei și dacă este necesară o acțiune la nivelul Uniunii. Acestea ar trebui, de asemenea, să identifice soluții alternative și să evalueze impactul economic, social și de mediu prin intermediul unor analize calitative și cantitative. Evaluările impactului ar trebui să se bazeze pe cele mai bune dovezi disponibile și să fie proporționale cu sfera de aplicare și prioritățile acestora.
8. Comisia va evalua impactul inițiativelor care ar putea avea efecte semnificative din punct de vedere economic, social sau de mediu. În cadrul procesului său de evaluare a impactului, Comisia va consulta părțile interesate în conformitate cu normele minime pe care le-a stabilit în acest sens. Comitetul de control normativ din cadrul Comisiei va verifica evaluările impactului din perspectiva calității. În momentul adoptării propunerii Comisiei, rezultatele finale ale evaluărilor vor fi puse la dispoziția Parlamentului European, Consiliului și parlamentelor naționale și vor fi făcute publice, împreună cu avizul (avizele) Comitetului de control normativ.
9. Parlamentul European și Consiliul vor începe analizarea propunerilor Comisiei, examinând evaluarea impactului furnizată de Comisie.

10. Înainte de adoptarea oricărei modificări substanțiale la propunerea Comisiei, în orice etapă a procesului legislativ, Parlamentul European și Consiliul vor evalua impactul modificării. Ca regulă generală, evaluarea impactului realizată de Comisie va fi punctul de plecare pentru evaluările suplimentare ale impactului. Din proprie inițiativă sau la invitația Parlamentului European ori a Consiliului, Comisia poate asista Parlamentul European și Consiliul în activitatea lor de evaluare a impactului, explicându-și evaluarea și comunicând datele utilizate, sau, în cazuri justificate corespunzător, completându-și evaluarea inițială a impactului.
11. Fiecare dintre cele trei instituții are responsabilitatea de a stabili modul de organizare a activității proprii de evaluare a impactului, inclusiv resursele organizaționale interne și de control al calității. Evaluarea impactului are scopul de a oferi informații în cadrul procesului de luare a deciziilor din fiecare instituție, cu respectarea deplină a rolurilor și responsabilităților fiecăreia.
12. Parlamentul European, Consiliul și Comisia sunt de acord că legislația ar trebui: să fie ușor de înțeles și clară; să permită părților să își înțeleagă cu ușurință drepturile și obligațiile; să includă cerințe adecvate în materie de raportare, monitorizare și evaluare; să evite costuri disproporționate; și să fie practic de aplicat. Fiecare instituție poate solicita efectuarea unei evaluări a acestor factori de către un grup de experți independenți, dacă propunerea Comisiei face obiectul unor modificări substanțiale. O astfel de evaluare ar trebui să fie finalizată și pusă la dispoziția publicului într-un interval de timp rezonabil și să ia în considerare orice evaluare a impactului existentă. Fiecare instituție va numi un membru în cadrul grupului de experți. Membrii vor trebui să poată dovedi că au competențele specifice necesare pentru a efectua evaluarea solicitată, să nu se afle în situație de conflict de interese și să acționeze în mod independent de autoritatea împuternicită să facă numiri.
13. Prin intermediul propriilor evaluări ale impactului și al colaborării, cele trei instituții vizează să se asigure de disponibilitatea informațiilor referitoare la impactul actului normativ astfel cum a fost adoptat și că aceste informații pot fi utilizate ca bază pentru exercițiile ulterioare de evaluare.

Consultarea părților interesate și furnizarea de feedback

14. Consultarea părților interesate reprezintă o parte integrantă a abordării privind o mai bună legiferare. Comisia va desfășura consultări în conformitate cu standardele minime pe care și le-a stabilit, inclusiv consultări publice pe internet pentru a aduna opinii și informații de la părțile interesate. Rezultatele fiecărei consultări vor fi făcute publice.
15. Părțile interesate vor avea posibilitatea să își exprime opinia pe parcursul a opt săptămâni după adoptarea de către Comisie a propunerii și a evaluării impactului aferente, în paralel cu procesul de consultare de care beneficiază parlamentele naționale pentru a-și prezenta opiniile cu privire la aspecte legate de principiul subsidiarității, sub rezerva unor excepții prevăzute în caz de urgență și fără a se aduce atingere acordurilor specifice care se aplică propunerilor Comisiei în temeiul articolului 155 alineatul (2) din TFUE. Opiniile colectate vor fi prezentate colegiuitorilor la începutul procedurii legislative.

Evaluarea ex-post a legislației în vigoare

16. Programarea Comisiei în materie de evaluare va respecta, pe cât posibil, calendarul pentru rapoartele și analizele prevăzute în legislația Uniunii. Comisia va informa Parlamentul European și Consiliul cu privire la planificarea multianuală a evaluărilor având ca obiect legislația în vigoare.
17. Cele trei instituții confirmă importanța organizării activității de evaluare a funcționării legislației Uniunii într-un mod care să respecte cel mai înalt grad posibil de consecvență și coerență, inclusiv prin consultarea opiniei publice și a părților interesate.
18. Cele trei instituții convin că propunerile care vizează modificări sau evoluții semnificative ale legislației Uniunii ar trebui să se bazeze pe o evaluare solidă prealabilă a eficacității, eficienței, relevanței, coerenței și valorii adăugate a legislației și a politicilor existente. Aceste evaluări ar trebui să ofere baza pentru evaluarea impactului opțiunilor de acțiuni viitoare. Pentru a sprijini aceste procese, Parlamentul European, Consiliul și Comisia convin să includă în legislație cerințe în materie de monitorizare, evaluare și raportare. După caz, acestea pot include indicatori cuantificabili ca bază pentru a colecta dovezi ale efectelor legislației la fața locului.
19. Parlamentul European, Consiliul și Comisia convin că toate activitățile UE, care implică sau nu cheltuieli, ar trebui evaluate în mod proporționat. Calendarul evaluărilor ar trebui să fie determinat de ciclul de viață al intervenției, de nevoile strategice și operaționale de luare a deciziilor, de cerințe generale în materie de evaluare astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul financiar, precum și de orice altă cerință specifică prevăzută în temeiul juridic al intervențiilor în cauză. Prin urmare, cele trei instituții se angajează să aibă în vedere în mod sistematic utilizarea unor clauze de revizuire. În cazurile în care legislația ar trebui să se aplice doar pentru o perioadă determinată de timp, se vor utiliza clauze privind încetarea de drept a efectelor juridice.

IV. Instrumente legislative

20. Comisia va explica Parlamentului European și Consiliului, în expunerile de motive care însoțesc propunerile sale, alegerea pe care a făcut-o în ceea ce privește instrumentul legislativ utilizat. Comisia va explica, de asemenea, în expunerile de motive, modul în care măsurile propuse respectă principiile subsidiarității și proporționalității și sunt compatibile cu drepturile fundamentale. Comisia va oferi explicații, de asemenea, cu privire atât la domeniul de aplicare, cât și la rezultatele oricăror consultări ale părților interesate, evaluări ex-post ale legislației în vigoare și analize ale impactului pe care le-a efectuat.

V. Acte delegate și acte de punere în aplicare

21. Cele trei instituții subliniază rolul important al actelor delegate și al celor de punere în aplicare în cadrul legislației. Aceste tipuri de acte sunt o parte integrantă a programului pentru o mai bună legiferare, contribuind la un ansamblu de norme simple și actualizate și la punerea în aplicare a acestora în mod eficient și cu rapiditate.
22. Cele trei instituții au convenit cu privire la „Înțelegerea comună privind actele delegate” atașată. În conformitate cu înțelegerea comună menționată și în vederea

consolidării transparenței și a procesului de consultare, Comisia se angajează ca, înainte de adoptarea actelor delegate, să reunească toate cunoștințele necesare, inclusiv prin consultarea unor experți din partea statelor membre și prin consultări publice. În plus, ori de câte ori apare nevoia unor competențe mai vaste în etapa timpurie de pregătire a proiectelor de acte de punere în aplicare, Comisia va face apel la grupuri de experți, va consulta părțile interesate vizate și/sau va organiza consultări publice, după caz.

23. Cele trei instituții convin ca, în cadrul procesului legislativ, să nu impună alte cerințe procedurale, proceduri *sui generis* sau roluri suplimentare pentru comitete, în afara celor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁷ de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

VI. Coordonarea procesului legislativ

24. Cele trei instituții convin să îmbunătățească procesul de coordonare a activității lor legislative.
25. În conformitate cu Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie, cele trei instituții convin să amelioreze coordonarea lucrărilor lor pregătitoare și legislative în contextul procedurii legislative ordinare. Instituțiile convin, de asemenea, să facă publice aceste lucrări în mod adecvat.
26. În special, Parlamentul European și Consiliul se vor strădui să stabilească împreună cu Comisia un program indicativ pentru diferitele etape care conduc la adoptarea finală a fiecărei propuneri legislative. Calendarul va include utilizarea adecvată a acordurilor în etapa celei de-a doua lecturi. După caz, cele trei instituții pot conveni să își coordoneze eforturile pentru a accelera procesul de adoptare a legislației, atât în cadrul etapelor pregătitoare interne, cât și în cadrul negocierilor interinstituționale.
27. Cele trei instituții se vor informa reciproc în mod periodic și pe toată durata procesului legislativ cu privire la lucrările pe care le desfășoară și cu privire la negocierile aflate în derulare între ele, prin proceduri adecvate, inclusiv prin intermediul dialogului dintre Parlamentul European, în comisii și în plen, Președinția Consiliului și Comisie.
28. Cele trei instituții vor asigura un grad adecvat de transparență a procesului legislativ, inclusiv a negocierilor trilaterale între cele trei instituții.
29. Din motive de eficiență, cele trei instituții vor asigura o sincronizare mai bună a tratamentului propunerilor legislative la nivelul organelor de pregătire din Parlamentul European și din Consiliu.

⁷ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

VII. Transpunerea și aplicarea legislației Uniunii

30. Cele trei instituții fac apel la statele membre să pună în aplicare rapid și în mod corect legislația Uniunii. În cazuri justificate, se recomandă utilizarea unor date comune de începere a aplicării legislației în statele membre dintr-un număr limitat de date din cursul anului. Termenul-limită pentru transpunerea directivelor va fi cât mai scurt posibil și, în general, nu va depăși doi ani.
31. Cele trei instituții fac apel la statele membre, ca atunci când adoptă măsuri care transpun sau pun în aplicare legislația Uniunii sau când asigură execuția bugetului Uniunii, să comunice în mod clar publicului măsurile lor naționale. În special, statele membre ar trebui, în măsura în care este posibil, să facă o distincție clară în textul acestor măsuri între acele aspecte care sunt consecința necesară a legislației Uniunii sau a normelor de execuție bugetară și orice element suplimentar, material sau procedural, pe care decid să îl adauge la nivel național, regional sau local. Înainte de a adopta astfel de norme materiale sau procedurale suplimentare, statele membre ar trebui să se angajeze să evalueze impactul acestora, în special în ceea ce privește sarcina administrativă asupra întreprinderilor, administrațiilor și cetățenilor, și să explice motivele pentru includerea acestor elemente suplimentare. În mod similar, în notificările privind transpunerea, statele membre ar trebui să facă distincție între normele și procedurile care transpun directivele și normele și procedurile suplimentare.
32. Comisia va prezenta un raport anual Parlamentului European cu privire la stadiul punerii în aplicare a legislației UE.
33. Cele trei instituții solicită statelor membre să coopereze cu Comisia pentru a obține informațiile și datele necesare pentru monitorizarea și evaluarea transpunerii legislației UE. Cele trei instituții reamintesc și subliniază importanța celor două declarații politice comune privind documentele explicative din 28 septembrie și din 27 octombrie 2011 care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere.

VIII. Simplificare

34. Cele trei instituții convin să coopereze în permanență cu scopul de a actualiza și de a simplifica legislația și de a reduce sarcina de reglementare inutilă pentru întreprinderi, administrații și cetățeni. Acestea vor utiliza Programul Comisiei privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) sau orice alt program viitor cu un obiectiv similar, ca bază pentru îndeplinirea acestei sarcini. Comisia va identifica domenii în legislația actuală care pot face obiectul simplificării și al reducerii sarcinii și va face propuneri în acest sens, printre altele, prin abrogarea actelor caduce și prin reformarea sau înlocuirea actelor, dacă este necesar. Potențialul de reducere a sarcinii de reglementare se va cuantifica ori de câte ori este posibil ca parte a programului REFIT, pe baza informațiilor transmise de statele membre și de părțile interesate. Programul de lucru al Comisiei va indica ce propuneri va face Comisia pentru a reduce sarcina de reglementare și ce propuneri în curs vor fi retrase.

IX. Punerea în aplicare și monitorizarea prezentului acord

35. Cele trei instituții iau măsurile necesare pentru a se asigura că au mijloacele și resursele necesare pentru punerea în aplicare adecvată a prezentului acord.

36. Cele trei instituții vor monitoriza periodic punerea în aplicare a prezentului acord, inclusiv prin discuții anuale în cadrul Conferinței președinților și al Consiliului Afaceri Generale.

X. ÎNLOCUIREA

37. Prezentul acord interinstituțional înlocuiește Acordul interinstituțional din 2003 privind o mai bună legiferare⁸ și Abordarea comună interinstituțională a evaluării impactului din 2005.

⁸ JO C321, 31.12.2003, p. 1.